

Warschauer-Protocollen ikke kan findes nogen bestemt Hentydning til Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge; thi saalænge ingen anden varig Ordning af Arvesølgen var sat isæde for den gamle, saalænge maatte det ogsaa forblive derved. Det er imidlertid dog vistnok ikke uden Grund, at man allerede i Warschauer-Protocollen har fundet Ophævelsen af Kongeloven antydet eller endog forudsat. Jeg kan ikke erkende for rigtigt hvad der er blevet sagt fra en anden Side, at Warschauer-Protocollen, fordi den bygger den opstillede Combination i en vis Henseende paa Kongelovens Arvesølge, derfor ogsaa skulde vidne imod den Hensigt at ophæve denne Arvesølge. Tværtimod! Prindsesse Louise af Glücksborgs Arveret grundes vistnok paa hendes Forhold til Kongelovens Arvesølge, og Prinds Christians grundes paa en Trastgelsesact fra den russiske Keisers Side, men der er Intet i veien for, efterat paa denne Maade Arvingernes Forhold til de forudgaaende Besiddere er bestemt, man da kunde ophæve den hidtilgældende Arvelov, og den første Paragraph af Protocolen er unegteligt formuleret i saa bestemte og almindelige Udtryk, at man synes at have havt Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge for Øie. Det forekommer mig ogsaa, at de Noter, som udsendes fra det danske Cabinet i den paafølgende September Maaaned 1851, ligesom hentydede paa, at man tænkte sig noget Saadant. Naar der tales om „en ny Arvelov“, saa kan der neppe være meent dette blot midlertidige Arrangement. Men vist er det, at det midlertidige Arrangement ikke kunde tilfredsstille og navnlig ikke med Hensyn til det, som Regjeringen nærmest maatte gaae ud paa, nemlig at erhverve en europæisk Anerkjendelse af den danske Stats Integritet ikke blot for en Tid, ikke blot for den Periode, da Prinds Christian af Glücksborgs Arvinger maatte sidde paa Thronen, ikke blot for denne Tid, men for evig Tid. Altsaa maatte der søges fastere og mere almindelige Bestemmelser angaaende Thronfølgen. Det var de, som ere fastsatte i Londonner-Tractaten af 8de Mai, og her mener jeg, at vi have den faste Basis, hvorpaa det kongelige Budskab ogsaa i Hovedsagen begrundes sig. Den gjentager ikke

blot i sin 1ste Paragraph Hovedindholdet af Warschauer-Protocollen med Hensyn til det trufne Arrangement, men tillige, idet den strax i Begyndelsen af 2den Paragraph erklærer Principet af den danske Stats Integritet for permanent, anordner den som Folge deraf, hvorledes der skal forholdes, dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at Prinds Christian af Glücksborgs mandlige Slægt skulde uddøe. Nu maa jeg tilstaae, at jeg aldrig har forstaaet eller endnu forstaaer, hvorledes Kongelovens Arvesølge skulde kunne forenes med Londonner-Tractaten. Denne Tractat stadfæster nemlig et blot det i Warschauer-Protocollen trufne Arrangement, og hvorved Arveretten i Prinds Christians Slægt indskrænkes til Mandstammen, med de samme Ord, som der findes, men bestemmer tillige, at naar denne Mandstamme uddøer, da skulde Stormagterne tages paa Raad af den danske Konge, som skal gjøre Forslag til Thronens Besættelse efter Mandstammens Afgang. Der er altsaa ikke i den hele Tractat nogetsteds talt om en qvindelig Arvesølge. Nu maa jeg da vel spørge Enhver: Hvorledes skal en cognatisk Arvesølgelov egentlig kunne tænkes i Forbindelse med saadanne Bestemmelser? En Arvelov maa dog være en Lov om Arvegangsmaaden; men, naar man ikke nogenstunde kan komme til at arve efter denne Arvelov i de Tilfælde, hvor dens Regler netop skulde tages tilfølg, saa mener jeg, at en saadan Arvelov maa betragtes som ikke eksisterende. Det er altsaa klart, at ved Londonner-Tractaten er i Bifølgeligheden Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge forudsat. Man vil maaskee sige: Ja, man kunde dog alligevel have reserveret de cognatiske Arvingers Ret paa samme Maade, som Ruslands Keiser reserverede de gottorppe Arvingers Ret (Hør!). Men en saadan Fremgangsmaade kunde dog vor Regjering ikke tillade sig at bruge. Det er aldeles klart, at vor Regjering i det Dødblik, den ønskede en europæisk Anerkjendelse af det danske Riges Integritet, umuligt kunde tillade sig at gjøre, hvad der ligesom vilde lægge Hindringer i veien for Integritetens Opretholdelse. Naar den russiske Keiser har reserveret de gottorppe Prindsers Ret, saa er det ikke vor Sag at forsvare det russiske Cabinets Fremgangsmaade